

Карантинні заходи:

- заборона завезення у вільні райони з регіонів розповсюдження бур'яну;
- обов'язковий карантинний огляд та фітосанітарна експертиза;
- обстеження сільськогосподарських угідь на виявлення бур'яну у період вегетації;
- при виявленні вогнища – запровадження карантинного режиму.

Ефективним заходом боротьби є дотримання сівозміни з висівом культур, які не уражуються, або слабо уражуються повитицею – зернових, соняшника, коноплі, гарбузових, а також застосування пару.

Весною перед посівом слід провести 2-3 культивації. Догляд за посівами необхідно починати з боронування до появи сходів і після. Протягом вегетації слід проводити міжрядні обробки і знищувати окремі уражені повитицею рослини.

Вогнища уражених посівів необхідно викошувати з захватом півтораметрової гарантійної зони навколо цвітіння бур'яну. Скошену масу висушувати, виносити за межі поля і спалювати. Вогнище необхідно утримувати в стані чорного пару, або обробляти гербіцидами. В посівах багаторічних трав і на необроблюваних землях повитицею необхідно часто низько скошувати до цвітіння.

Залишки бур'яну по скошеній стерні можна знищувати механічним шляхом випалювання, або хімічним методом.

У разі виявлення повитиці польової просимо звернутися в інспекцію за адресою: м. Тернопіль, вул. Лук'яновича, 3а, тел. (0352) 22-36-27, e-mail: karantin.ternopil@gmail.com

Державна інспекція з карантину рослин по Тернопільській області

Повитиця польова
Cuscuta campestris
Yuncker

Назва повитиця (латинською *cuscuta*) походить від арабського слова "keckout", що означає зв'язувати, пришивати. Єдина думка про кількість видів повитиць у світовій флорі відсутня (від 215 до 274 види).

Для України надзвичайно шкочинними є 14 видів повитиць. Однак найбільш поширеною є повитиця польова (*Cuscuta campestris* Yuncker). Вид походить із Північної Америки. Станом на 01.01.2011р. площа засмічення в Україні становила 33 463 га.

Повитиця польова паразитує на багатьох рослинах. Особливо страждають польові культури: вика, люцерна, льон, буряк, морква, цибуля, картопля, тютюн та інші.

Бур'ян живиться повністю за рахунок рослини-господаря, на якій паразитує. Повитиці не мають ні коренів, ні листків. Стебло рослини нитковидне, жовте, іноді жовто-зелене, в діаметрі до 0,8 мм; квітки розміщені на коротких квітконіжках, зібрані по 4–9 в китицеподібні суцвіття. Насіння жовто-коричневе, з виступаючим носиком, із зовні округле, з внутрішнього боку - двогранно опукле.

Повитиця польова — теплолюбива рослина. Насіння проростає, коли ґрунт добре прогріється. Основна маса її стебел знаходиться на висоті не менше 10 см від поверхні ґрунту, на середній і верхній частинах ураженої рослини. Повитиця, що розвивається із однієї насінини, утворює більше 20 тисяч насінин, які зберігаються у ґрунті 5 років і більше. До того ж, повитиця має здатність до вегетативного розмноження частинами стебел. Рослина не утворює різко окреслених вогнищ, а розповсюджується по полю на велику відстань від первинного вогнища зараження.

Уражені рослини спочатку відстають у рості, а потім жовтіють і гинуть. Крім того, повитиця містить речовини, які є причиною отруєння тварин при поїданні забрудненого сіна. Під дією бур'яну ягідні і плодіві культури не плодоносять, частково або повністю засихають. Пошкоджуючи покривні тканини рослин, сприяють ураженню рослин шкідниками і хворобами.

Поширюється бур'ян з насіннєвим матеріалом сільськогосподарських культур, засміченими відходами, шляхом перенесення насіння з транспортними засобами, талими водами, вітром. Насіння плавуче і може переноситися по річках та зрошувальних каналах.

При виявленні насіння бур'яну:

вантаж підлягає поверненню відправникові або очищенню під контролем державного інспектора з карантину рослин. При неможливості очистки переведення насіннєвого матеріалу в категорію зернопродуктів з подальшою переробкою; кормові відходи переробляють з перемелюванням до часток не більше 1 мм; малоцінні відходи знищують під контролем державного інспектора з карантину рослин шляхом спалювання.